

Afzeggers verantwoordelijk voor tweekampverlies

Door Edwin Fischer

LINSCHOTEN - Voor het eerst sinds vijftien jaar hebben de Friese fierljeppers een enkele ontmoeting met de polsstokverspringers van de Hollandse bond PBH verloren. In Linschoten kwamen de gastgevers tot een recordafstand van 372,18 meter en bleven de Friese ploeg maar liefst 11,26 meter voor.

Verrassend was de Hollandse zegen allermint. De Friese afvaardiging bestond, met alle respect voor al die welwillenden die er wel waren, voor een groot deel uit de minder getalenteerde springers.

Hans Helmholt had het geluk dat de brandende zon zijn gezicht al enigszins rood had doen opkleuren. Anders hadden de meeste aanwezigen op de prima schansen in Linschoten gevraagd vanwaar die rode kleur op zijn wangen zat. Het antwoord was even simpel als logisch geweest: schaamrood. De secretaris van het Frysk Ljeppersboun (FLB) hield zich qua bewoordingen nog in.

„Laat ik zeggen dat ik waardering heb voor diegenen die wel de moeite genomen hebben hier namens Friesland in Linschoten te komen springen. Maar dat ik samen met onze penningmeester Johanna Deinum vier avonden achter elkaar heb moeten bellen om een ploeg rond te krijgen, is besamend.”

En dat was het, de samenstelling van de Friese ploeg. Die was qua niveau besamend. Het is te veel eer voor de wegblijvers c.q. afzeggers - waarvan een enkeling uiteraard een goede reden had - om de namen te noemen. Maar het feit dat zelfs een toevallig aanwezige B-klusser in de persoon van Klaas Liewes bij de senioren mee sprong en dat bijvoorbeeld de ju-

Met zeven krachtige slagen heeft Bart Helmholt bijna de top van zijn polsstok bereikt. Het is voldoende om het Nederlands record te pakken.

niorencategorie met Eldert Wouda en Evert Ane Abma zelfs twee ljeppers uit de jongenscategorie in moest zetten, was inderdaad om het schaamrood van op de ka-

ken te krijgen. Het was derhalve geen wonder dat de Hollandse springers halverwege de wedstrijd al een forse voorsprong (10,09 meter) hadden genomen.

Ondanks bijvoorbeeld het knappe persoonlijk record van Jacob Scherjon. De Burgumer, die wel begrip toonde voor de afzeggers en daarmee duidelijk zijn fierljep-

kameraden niet af wilde vallen, ljepte vrijuit naar 17,38.

„Foar de twakamp is it skande dat der in protte net binne. Sels bin ik hjir kaam om gewoan lekker te springen. Sûnder druk en dan sjen wat kin. Sa spring ik dit hiele seizoen. Ik bin ommers earstejers junior. En dat foldocht hiel goed. It giet poerbêst. Dat sjochst no ek wer mei in pr”, aldus Jacob Scherjon.

Hij was samen met Gerbrig van der Velde, die haar record op 11,62 zette, de enige Fries die de persoonlijk beste prestatie wist te verbeteren. Dat in het Hollandse kamp zes keer een pr verbeterd werd, zei eigenlijk alles over het niveau en de beleving.

„De Hollandse springers zien dit als een van de hoogtepunten van het seizoen en gaan er echt voor. Zij willen presteren en wij zijn eigenlijk amper in deze wedstrijd geïnteresseerd. Dat is iets waar wij het aan het eind van het seizoen in de evaluatievergadering maar weer over moeten hebben. Hoe krijgen wij onze ljeppers wel zover dat ze de tweekamp serieus nemen”, zei Hans Helmholt, die alleen de wel goed vertegenwoordigde jongensgroep de onderlinge krachtmeting zag winnen. De dames en junioren verloren fors en zelfs de senioren kregen, ondanks het fabuleuze Nederlands record van Bart Helmholt, dik klop.

„It is beskamsum. As de helte harren ôf begjint te melden, dan hoechst net te ferwachtsjen datst hjir wol efkes winne kinst. Dêr binne de Hollanners te goed foar wurden. Foar de wedstriid is dat net moai, mar miskien set dit ferlies de Fryske ljeppers wol op skerp. Ik snap it ek net. It is in echte wedstriid en as it in NK west hie, dan hiene se hjir allegear wol stien”, zei Klaas Haanstra, die zijn allerlaatste tweekamp ondanks een goede afstand van 17,47 met een zure nederlaag afsloot.